

[Lembourn.]

Det kunne man jo kombinere med et veto for amtsrådenes repræsentanter med hensyn til økonomien, da det jo er dem, der skal være med til at bære økonomien. Men man kunne i udvalget diskutere muligheden for at få dette gjort mindre bureaukratisk.

Jeg tror også, det er meget vigtigt, at vi får formuleret på en eller anden måde, at Det danske Teater i forvejen har en udmærket administration, og at vi bruger den først og fremmest og ikke udvider til et stort apparat. Jeg tror også, det er vigtigt at undersøge mulighederne for et nærmere samarbejde med de allerede eksisterende landsdelsscener, og jeg er ganske enig med den ordfører, der var inde på, at vi må se på, om ikke vi kan lave en bank for teknisk materiel, som Det danske Teater kan være en grundstamme i, således at vi her også kan afbureaukratisere og rationalisere.

Jeg er også enig i de synspunkter, der er fremsat med hensyn til § 14, stk. 4, og § 15, stk. 2, at de andre turnerende teatre bør have deres tilskudsordninger over en længere periode end 1 år. En 3-årig periode vil sikkert være det rigtige.

Der er således mange ting — tiden tillader mig ikke at gå i flere detaljer — som vi skal drøfte i udvalget og se at få gjort bedre, men princippet i det kan vi tilslutte os. Det er rigtigt, at vi får et rejsende landsteater, og at det bygger på Det danske Teater og på Den jyske Opera.

Poul Dam (SF):

Da mit partis ordfører, fru Kristine Heltberg, er optaget andetsteds, skal jeg på hendes og mit partis vegne fremsætte nogle principielle bemærkninger om dette lovfor-slag.

Vi mener, at det er et godt udgangspunkt for det videre arbejde i udvalget, og at det på en rimelig måde udvider teaterbegrebet og udvider den organisation, hvorigennem der ydes støtte til teaterlivet her i landet.

Det, der er risikoen ved det, er som på alle disse områder, at der er et eller andet, der kommer til at stivne, at man kommer til at afskære værdifulde initiativer, som ikke finder nåde f. eks. for Det rejsende Landsteaters styrelses øjne, og som derved ikke kommer med. Jeg kender fra min egen valg-

kreds det udmærkede initiativ, som Hvidovre Teater har taget med en produktion, som bygger dels på en lokal scene, et lokalt publikum og en lokal publikumsforening, dels på en turnévirksomhed, og et initiativ af den art går jeg ud fra kommer med, ligesom jeg går ud fra, at lignende initiativer i fremtiden også får en mulighed for at komme med i arbejdet.

Teaterbegrebet bør jo ikke opfattes for snævert. Jeg bemærkede, at fru Eva Rothenborg her som på så mange andre punkter lever i fortiden og tror, at teater er ensbetydende med 1800-tallets kukkaseteater. Teaterhistorien viser jo meget tydeligt, at teater har fundet sted i mange forskellige former og i mange forskellige omgivelser, og at de store gennembrud i teaterkunsten, i den dramatiske kunst, er markedspladsernes og alle mulige andre uformelle steders teaterkunst. Det er kun i en ganske kort periode, at det mest underholdende og overfladiske teaters historie er knyttet til kukkaseteatret, men måske er det netop fordi det er det uforpligtende og det ligegyldige, at fru Eva Rothenborg har en særlig interesse for det.

Hvad angår børneteateret og det opsøgende teater, er det jo helt centralt, at man her vender tilbage til nogle af dramatikens kilder, til nogle af de oprindelige steder. Man prøver at bringe teateret og teaterkunsten i direkte forbindelse med publikum uden den hindring, som en orkestergrav og rampelys udgør. Man prøver altså at gøre det essentielt for publikum, og det er væsentligt, at børneteateret og det opsøgende teater får så megen støtte som overhovedet muligt, fordi det er på disse felter, at teateret til stadighed genopstår. Det gammeldags teater er i meget høj grad et reproducerende teater. Det er her, der er tale om det teater, der peger fremad, og som kan skabe en indstilling hos et nyt publikum, som er positivt over for teaterkunsten.

Jeg bemærkede, at fru Eva Rothenborg og vist også andre talte om det politiske i den sammenhæng som noget negativt. Nu kender jeg ikke nogen teaterkunst, der ikke er politisk i den forstand, at den enten vækker folk eller dysser folk i søvn, og jeg forstår, at den politiske kunst, som fru Eva Rothenborg er modstander af, er den, der